

Požární ochrana očima dětí

Zuzana Zvolská

Jednoho štědrého dne si jedna rodina společně užívala vánoční svátky. Obalovali kapra, dělali chlebíčky a jednohubky, děti vyhlížely prarodiče a těšily se na Ježíška.

Když se pak večer všichni dohromady navečeřeli a našli šupinky pod talířem, teple se oblékli a vydali se na procházku. Vánoční atmosféra jim pomohla zapomenout, že na adventním věnci hoří svíčky. Na věnci se roztékal horký vosk, svíčka se zmenšovala, až se oheň z knotu dostal na jehličí. Začal se tvořit malý ohýnek, který byl větší a větší. Oheň se rychle šířil po ubruse, na záclony, až byl najednou všude. Když se sousedka podívala z okna a uviděla hořící dům svých sousedů, rychle zavolala na číslo hasičů 150!

Zpráva se dostala na dispečink k hasičům. Když se dozvěděli, že mají výjezd, zahodili cukroví a kafička a začali se oblékat tak rychle, jak jen mohli. Postupně sjížděli na kovových tyčích a rychle nasedali do velkých červených aut se zářivě modrou houkačkou. Otevřeli garáže a jeli... Dorazili na místo, vcukuletu vzali hadice, které na sebe postupně napojovali, a začali hasit. Sousedka jim řekla, že doma nikdo není, že jsou všichni pryč, i tak se ale hasiči šli raději ujistit, že dům je doopravdy bez lidí. Mezitím co pár požárníků hasilo dům, ostatní se vydali do domu. Doma byla jen kočka, kterou okamžitě jeden hasič vzal a odnesl ven do bezpečí. Proud vody z hadic byly velmi silné a k uhašení požáru došlo rychle. A najednou bylo po požáru. Hasiči začali balit hadice veškerou techniku a čekali na majitele domu.

Když se vracela nic netušící rodina z procházky, nečekala takové přivítání. Všichni vyděšeně hleděli na svůj dům... a na hasiče. Po prvotním šoku byli ale nakonec rádi, že je dům zachráněn. S hasiči se vše vyřešilo. Všichni byli moc vděční jak hasičům, tak i paní sousedce. Také se zjistilo, že to vše způsobil jen jeden krásně zdobený adventní věnec.